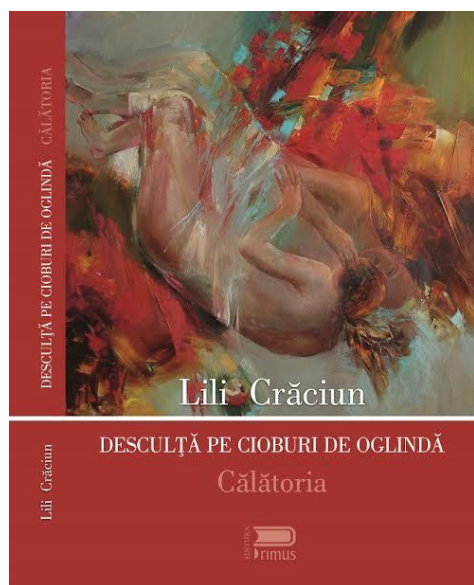

Lili Crăciun, (2016), *Desculță pe cioburi de oglindă. Călătoria*, Editura Primus

Nadina Maria SZAKACS

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu” Arad

Romanul *Desculță pe cioburi de oglindă. Călătoria*, publicat de scriitoarea contemporană Lili Crăciun este o „altfel” de călătorie și bagajul pe care îl poartă după sine este constituit din adevărate dosare de existență.

Originară din Fălticeni, autoarea este absolventă a *Facultății de Filosofie-Istorie a Universității „Al. I. Cuza” Iași*. Timp de zece ani, Lili Crăciun a fost profesor de istorie, apoi a urmat cursurile *Facultății de Drept* și în prezent este activă ca notar public.

Autoarea se raportează în romanul său la o perioadă pe care umanitatea a traversat-o la un moment dat, și anume, comunismul. Încă din primele pagini, romanul stârnește atenția cititorului prin dedicația autoarei: „*Peste 10.000 de femei au decedat și alte câteva sute de mii au fost mutilate fizic sau psihic în urma avorturilor ilegale în perioada 1966 – 1989. Lor le dedic această carte!*”

Scrierea autoarei este lucidă, luxul de amănunte conferă veridicitate textului, reușind să transpună cititorul în acea perioadă. În calitatea de cititor, am trăit alături de Liana, eroina cărții, fiecare moment al existenței sale. Cine este Liana? Ea reprezintă exponentul unei generații de femei hăituite de sistem. Femeia aflată sub teroare, mărturisește: „*N-am știut că poți muri de mai multe ori, puțin câte puțin, că poți să pleci și să te reîntorci. În noaptea aceea am aflat. Totul s-a petrecut pe viu. Evident, și anestezia era sub cheie.*”

Femeia a căror trai a fost îngreunat de exigențe, a căror vise au fost închise în celule mai mari decât cele ale închisorii: teamă, deznădejde, pierderea rațiunii și a încrederii în sine.

Călătoria poartă cu sine aceste mărturisiri și laolaltă, acestea constituie probe care confirmă existența unui sistem precar care îi favoriza pe unii, iar pe ceilalți îi condamna.

Fizică și psihică, tortura este ca o călătorie prin sufletul uman mutilat și secătuit de puteri. O societate cu ascunzișuri, în care nu era respectată instituția familiei.

Caracterul romanului este confesiv, în ultimele rânduri ale acestuia, scriitoarea se descătușează și exclamă: „*Sunt liberă! În sfârșit sunt liberă!*”.

Recent, cartea autoarei a apărut și în ediție spaniolă *Descalza entre cristales rotos de espeja*. În limba română, romanul se află la a doua ediție și a fost bine primit de critică.

